

Efter § 235, stk. 2, straffes den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med utugtige fotografier eller film, andre utugtige visuelle gengivelser eller lignende af personer under 18 år, med bøde eller fængsel indtil 1 år. Besiddelse af utugtige billeder af en person, der er fyldt 15 år, er dog ikke omfattet, hvis den pågældende har givet samtykke til besiddelsen, jf. stk. 3.

»Besiddelse« af børnepornografisk materiale omfatter tilfælde, hvor et billede mv. lagres på f.eks. videobånd, harddisk, diskette eller USB-nøgle, således at den pågældende kan kalde billedet frem igen. Derimod er det forudsat, at den blotte betragtning af tv-udsendelser (eksempelvis sendt via satellit) eller af billeder på internettet, hvor der måtte være fri adgang (uden krav om betaling af vederlag) til børnepornografisk materiale, falder uden for bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1994-95, tillæg A, side 473.

2.3. Forældelse

Straffelovens kapitel 11 om ophør af den strafbare handlings retsfølger indeholder bestemmelser om forældelse af strafansvar, herunder bl.a. visse særlige regler om forældelse i sager om seksuelt misbrug af børn.

Efter straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristens længde af strafferammen for den pågældende forbrudelse. Forældelsesfristen er 2 år, når strafferammen ikke overstiger fængsel i 1 år, 5 år ved en strafferamme på fængsel indtil 4 år, 10 år ved en strafferamme på fængsel indtil 10 år, og 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid. For enkelte lovovertrædelser er der fastsat særlige regler om en længere forældelsesfrist. Eksempelvis fremgår det af § 93, stk. 3, at forældelsesfristen for overtrædelse af straffelovens § 223, stk. 1 (om samleje bl.a. med adoptivbarn, plejebarn mv. under 18 år), i intet tilfælde er mindre end 10 år.

Efter straffelovens § 94 regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra den dag, den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt. Efter § 94, stk. 4, regnes forældelsesfristen for bl.a. en række sædelighedsforbrydelser (f.eks. straffelovens §§ 210 om incest, § 216 om voldtægt, § 222 om samleje med en person under 15 år og § 223 om samleje bl.a. med adoptivbarn, plejebarn mv. under 18 år) dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 18 år.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 94, stk. 4, at den navnlig er udformet med henblik på tilfælde, hvor det misbrugte barn kan være knyttet til gerningsmanden på en sådan måde, at barnet føler sig presset til at hemmeligholde forbrydelsen. Det gælder

først og fremmest incestsager og sager, hvor barnet er den skyldiges adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn eller er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 7813. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det ændrede tidspunkt for forældelsesfristens begyndelse ikke indebærer en ændring af kravene til bevisernes styrke i en straffesag.

3. Konventionens hovedindhold

Konventionen er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

Konventionens kapitel 1 (artiklerne 1-3) indeholder bl.a. bestemmelser om konventionens formål og visse definitioner. Det fremgår bl.a., at et »barn« i konventionens forstand er en person under 18 år.

Kapitel 2 (artiklerne 4-9) indeholder bestemmelser om tiltag til forebyggelse af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, herunder om uddannelse af børn og af personer, der har kontakt med børn i deres arbejde, og om børns deltagelse i relevante beslutningsprocesser mv.

Kapitel 3 (artikel 10) vedrører de nationale tiltag for at sikre koordination og samarbejde i indsatsen for at beskytte børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug, mens kapitel 4 (artiklerne 11-14) vedrører støtte- og beskyttelsesforanstaltninger over for ofre for sådanne forbrydelser.

Kapitel 4 indeholder bl.a. pligter for staterne til at sikre, at der sker underretning af de relevante myndigheder, når der er rimelig anledning til at tro, at et barn er offer for en forbrydelse, der er omfattet af konventionen. Endvidere indeholder kapitlet f.eks. en pligt for staterne til i de tilfælde, hvor forældrene eller de personer, der tager sig af barnet, er involveret i forbrydelserne, at sikre muligheden for, at gerningsmanden kan fjernes fra familien, og at ofret tilsvarende kan fjernes i en periode, der skal fastsættes i overensstemmelse med barnets tarv.

Kapitel 5 (artiklerne 15-17) indeholder bestemmelser om behandling af navnlig personer, der er dømt eller undergivet efterforskning for forbrydelser omfattet af konventionen. Staterne skal også sikre f.eks. behandling, der er tilpasset børn under den kriminelle lavalder, der begår seksuelle krænkelser.

Konventionens materielle straffebestemmelser og bestemmelser vedrørende f.eks. staternes jurisdiktion (straffemyndighed), ansvar for juridiske personer og sanktioner i anledning af forbrydelser, der er omfattet af konventionen, er indeholdt i konventionens kapitel 6 (artiklerne 18-29).